X. évfolyam 48. szám
1954 november 25.

Ára 70 fillér

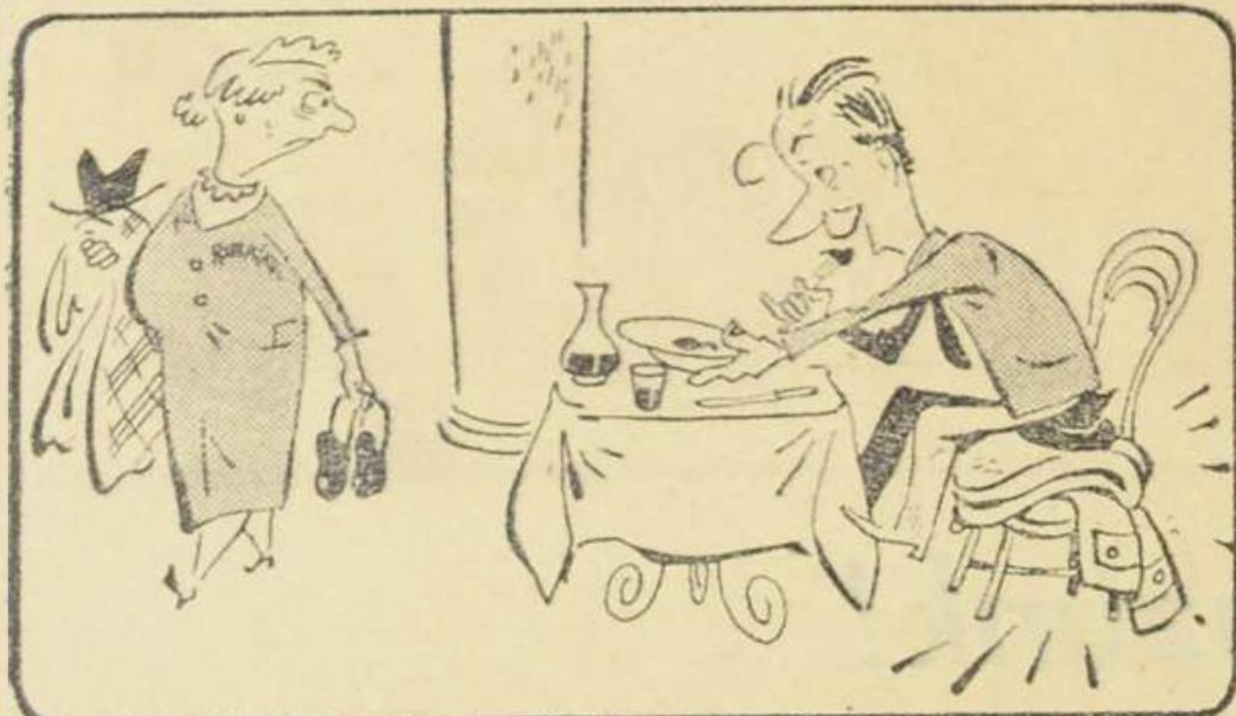
Ludas Matyi

A népfrontra szavazunk!

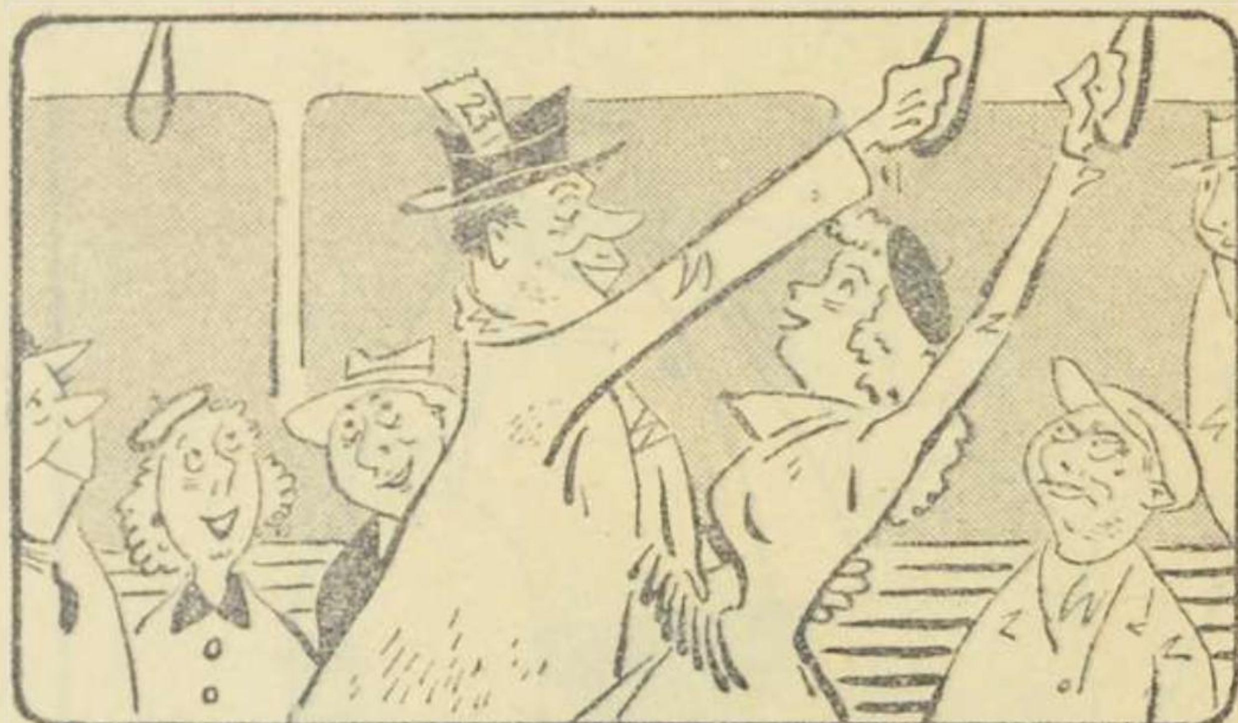
Eladó
Vevő
Rendőr
Soffőr
Mezőker
Termelő
Primadonna
Ellenprimadonna
Ügyfél
Előadó
Lektor
Író
Játékvezető
Játékos
Vő
Anyós
Tüzelő fuvaros
Rendelő
KASSO

Ebben mi is egyek vagyunk...

TONCZ TIBOR: Ruhatári Körséta

Nyereg alatt puhított lódenkabát és nyúlszőrkalap...

Félcédulás — színház után.

— Megvan? Akkor kérném a balzsebéből az öngyujtómat...

— Mondja, biztos, hogy ez az én kabátom?
— Ez az kérem, a hatos...
— Érdekes. Lefogytam volna?

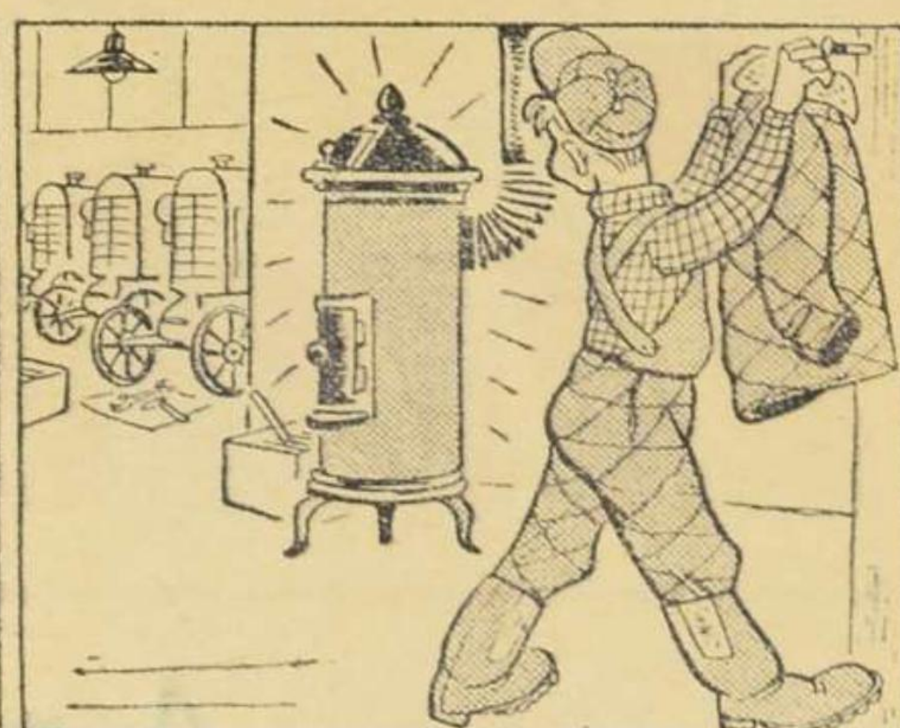
— Tessék csak nyugodtan keresni! Én ráérek!

EGY TRAKTOROS NAPLÓJÁBÓL

(Egyes gépállomások figyelmébe!)

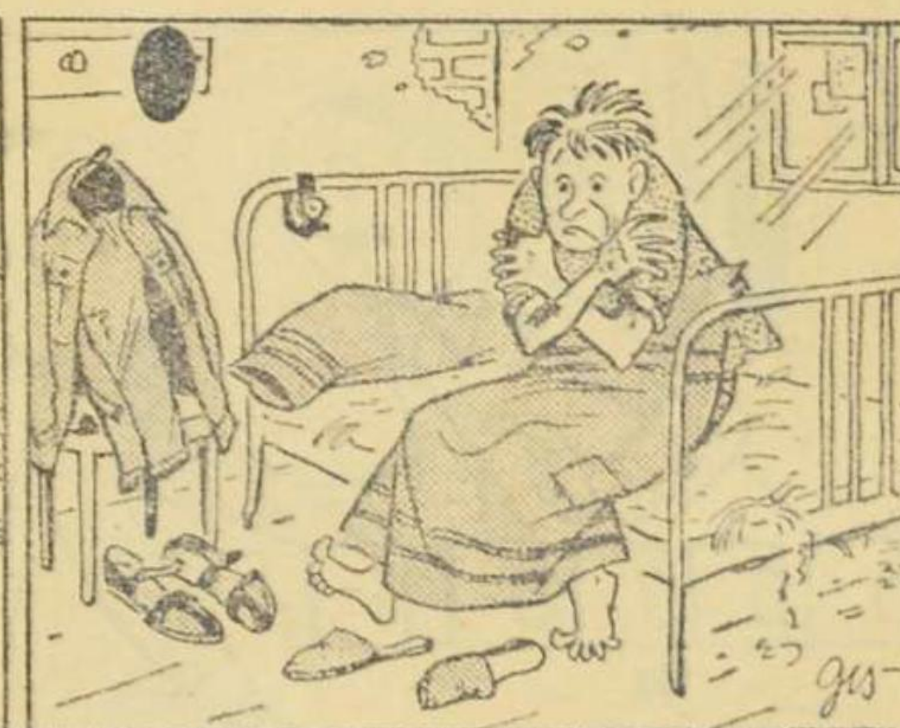
„...Felvettem az új téli csizmámat és az új téli ruhámat...“

„...aztán átmentem a fedett, fűtött gépszínbe...“

„...ahol minden szükséges alkatrész bőven állott rendelkezésemre...“

„...aztán felébredtem.“

(Szegő Gis rajza)

GÁDOR BÉLA: Elintézett ügy

Valamelyik nap felkeresett a hivatalomban egykomám, Barnaki Feri. Előzetesen felhívott telefonon és exkuzálta magát, hogy miért nem jelentkezett öt esztendeje; az életre hivatkozott, amelyet mindketten olyan jól ismerünk. Amikor szobámba lépett, kissé zavarban volt, látszott az arcán, hogy nem tudja eldönteni, vajjon nem lettem-e én is olyan nagyképű hólyag, mint amilyenek sajnos sokan szaladgálnak e földi téreken. Nyájas mosolyom láttán azonban egykomai magatartást öltött. kezet ráztunk, összeölelkeztünk, majd Barnaki rátért a tárgyra. Van egy ügye, amelyet hónapok óta nem tud elintézni. Sima ügy, minden bonyodalom nélkül, senkinek sem fontos, csak neki, mégsem boldogul vele. Annyit sikerült megtudnia, hogy a döntés Bucsai kezében van, aki valamelyik csúcsügyi hivatalban főmókus. Arra kér tehát, hogy lökjem meg a dolgot ennél a Bucsainál, hiszen én magam is mókus vagyok a mókusok között.

— Nem protekciót kérek, egykomám — emelte fel kezét tiltakozóan — hiszen jól tudom, hogy ma nincs protekció. Csak közbenjárást... illetve, miket beszélek, hiszen az sincsen, egyszóval tudod, mire gondolok, elvégre felnőtt demokraták vagyunk mind a ketten...

Tekintetéből annyi bizalom sugárzott felém, hogy éreztem, csökkentenem kell ezt a bizalmat, ha már teljesen megszüntetni nem is tudom. Igy szóltam tehát:

— Ne ringasd magad illuziókban, édes egykomám. Bár ismerem Bucsait, ki hozzám mindig nyájas volt és barátságos, de más ember az, akivel kezetrázunk egy semleges szituációban és megint más az, akitől kérünk valamit. Ez utóbbi Bucsai mától kezdve számomra házon kívül lesz, vidékre fog utazni vagy beszámolójára készül. Mindezt pedig a titkárnője fogja velem közölni időnként, mégpedig olyan szenvtelen, bágyatag hangon, ahogy csak régen porladó, életúnt mumiák beszélnek a piramisok mélyén...

— Tehát nincs remény...?

— Míg élet van, remény is van... Űzőbe veszem kedvedért Bucsait és nem tágitok, míg el nem intézte ügyedet... Tudom, mivel tartozom az én egykomámnak...

Másnap délelőtt volt egy lyukas órám, felhívtam a csúcsügyi hivatalt. Csodálatos dolog történt: a szám azonnal jelentkezett, rögtön kapcsolták a titkárnőt, aki csilingelő hangon közölte velem, hogy Bucsai főmókus elvtárs bármikor rendelkezésemre áll.

Azonnal odavágtattam, tele örömmel és gyanakvással. Hát ilyen is létezik? Amikor beléptem az előszobába, a belső párnázott ajtó éppen nyilt és egy boldogan mosolygó, örömében kezét dörzsölgető alak lépett ki rajta. Az ajtónyílásból még visszalehelte, hogy „köszönöm“, aztán kezet csókolt a titkárnőnek, hetykén fejébe nyomta kalapját és fütyörészve távozott. Nem értem rá, hogy csodálkozzam, mert a párnás ajtó máris nyilt, Bucsai egyetlen ugrással előttem termett, s mint egy forgószél magával sodort a szobájába, ott belökött egy fotelbe, számba nyomott egy cigarettát, tüzet adott, megnézte a karóráját, majd harapott egyet az asztalán lévő sonkás zsemlyéből és igy szólt:

— Egy percem van öregem, de az teljesen a tiéd! Miről van szó?

Nekikezdtem a Barnaki-ügynek, de már a harmadik mondatnál félbeszakitott. Az asztalán megnyomott egy gombot és a tüneményes titkárnő azonnal megjelent.

— Kéretem a Barnaki-aktát tiz óra negyvenötkor!

A titkárnő kisuhant. Bucsai felugrott, harapott egyet a zsemlyéből és diadalmasan összecsapta a kezét:

— El van intézve!

Felrántott a fotelből, balkezével kilökött az

ajtón, míg jobbjával a következő ügyfelet rántotta magához.

Két hét mulva megtudtam Barnakitól, hogy ügyében még nem történt semmi. Felhívtam a csilingelő titkárnőt, aki azonnal kapcsolta főnökét.

— El van intézve — reccsentett rám Bucsai barátságosan. — Ne legyen rá gondod, öregem, mondom, hogy az ügy el van intézve!

Néhány nap mulva egy színház előcsarnokában láttam Bucsait. Társaságban volt, csak messziről integetve kiáltott felém:

— Tudom, Barnaki, el van intézve!

Ettől kezdve, ahányszor találkoztunk, képtárlaton, vagy ünnepi fogadáson, Bucsai mindenütt felém küldte a nyájas biztatást. Egyízben az utcán találkoztunk, ő autóban ült, kitüntető szívélyességgel rámmosolygott s csak szájmozgásából vehettem ki, hogy azt mondja: „El van intézve...“

Közben Barnaki naponta érdeklődött, s ez kezdett kellemetlenné válni. Hát hogy az ördögbe intézzek el egy ügyet, amely már el van intézve?! Szóltam Irénkének, hogyha Barnaki keres, mondjon valami kifogást: vidéken vagyok vagy beszámolóra készülök, találjon ki valamit. Végül is megsokaltam a dolgot. Amikor Irénke éppen valami ügyes kifogásra készült a telefonnál, lefogtam a kezét:

— Mondja meg, hogy itt vagyok és rendelkezésére állok.

Tíz perc mulva ott volt Barnaki. Kirohantam érte az előszobába, belöktem egy karosszékbe, szájába nyomtam egy cigarettát és így szóltam:

— El van intézve!

Aztán, hogy hálálkodását megelőzzem, gyorsan kituszkoltam az ajtón. Még láttam, amint örömtől mámorosan kezet csókol Irénkének... Nem nehéz szakma ez, meg lehet tanulni.

Várom főmókusi kinevezésemet.

VIRÁGOS KAPOSVÁR

Réber László rajzos riportja

Tárlatvezetés

Ládákban hevernek a Rippl-Rónai képek a kaposvári múzeumban, mert a kiállítási helyiségeket más célokra foglalták le.

— Ezt a képet nézzék, micsoda szinek, micsoda ecsetkezelés ... ez a mester legszebb alkotása!

A Sütőipari Tröszt nem szitál

— Hogy került ez a spárga a kenyérbe fiam?

— Ugyanezt kérdezi az édesanyám is, bácsi.

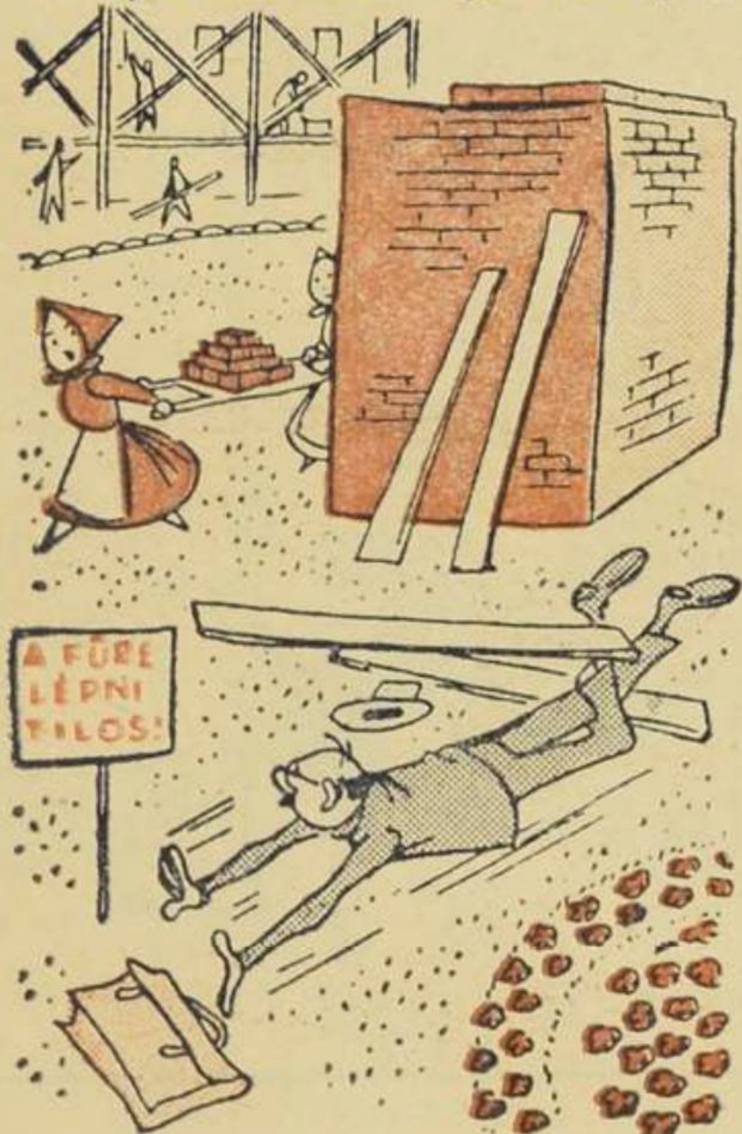
Nehezen sikerül megszervezni NB II-s labdarúgó csapatot

pedig a szurkolók már együtt vannak.

Építkezés vagy parkosítás?

A kaposvári építési vállalatok a parkokat rakodóhelyül használják

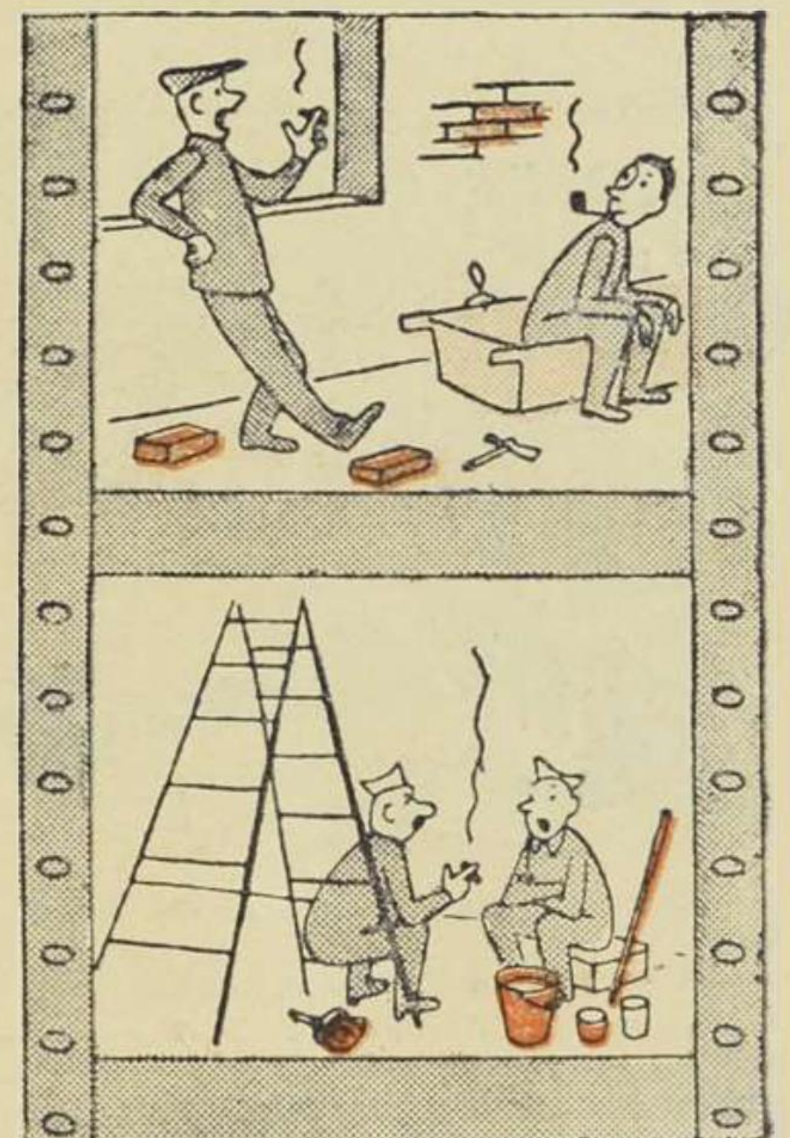
— Úgy kell magának! Nem látja a táblát?

Kaposvári központi kérdés

— Hidd el, Juli, csudaszép lenne az élet, csak lenne egy központi kultúrotthon ...

Miért tatarozzák nyár óta a Vörös Csillag mozit?

Ezért!

Üresen áll a kaposvári színház

Vasárnap csökken a vízellátás

— Tehát megértettél: tizenkettőig te vagy a vízügyeletes és akkor hazajön apu és átveszi a szolgálatot ...

Ahány ház, annyi virág

— Jaj, istenem, virág? Nahát Pista, maga igazán kedves ...

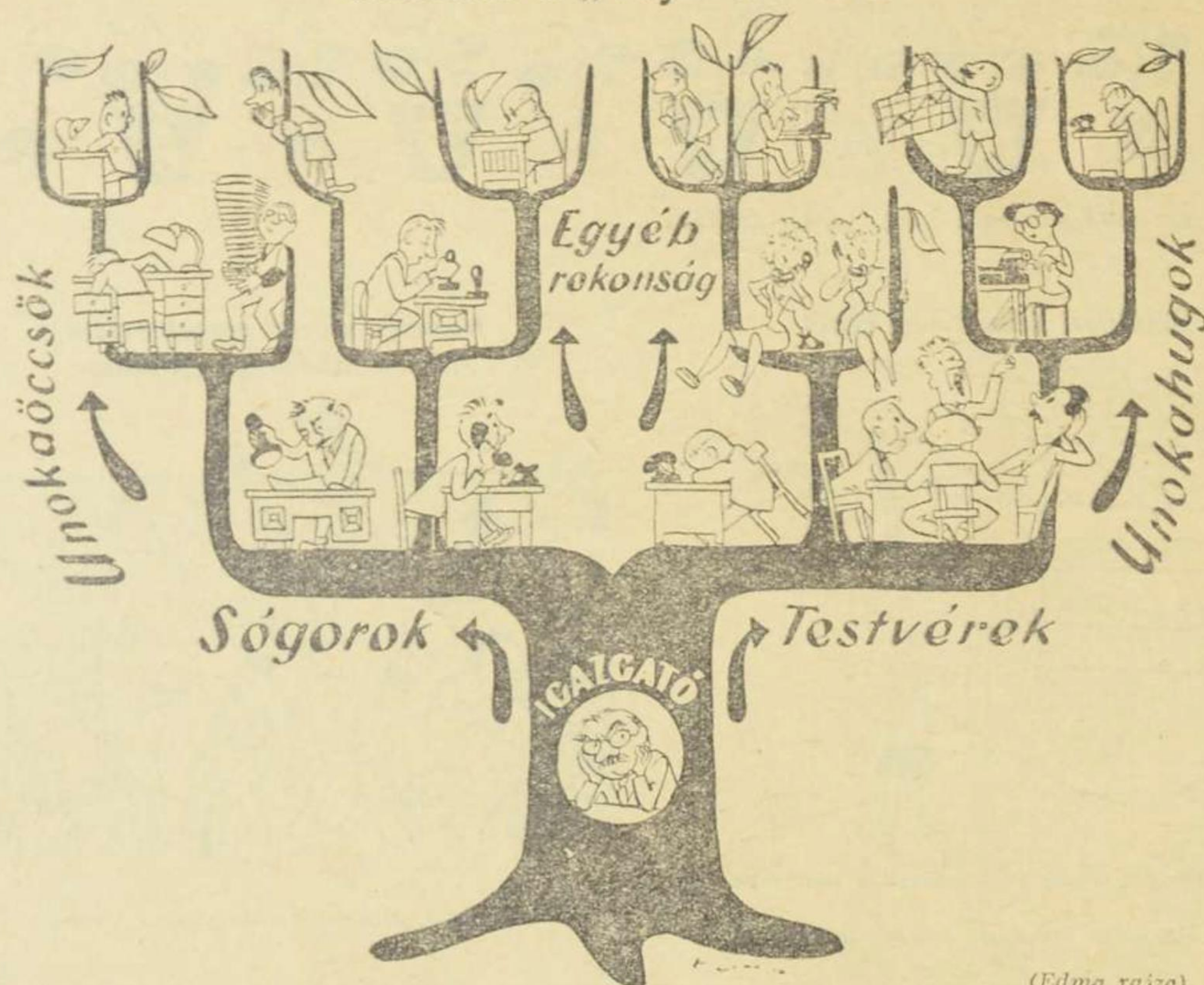
Gazos a cukorrépa

— Maga miért káromkodik?

— Én nem káromkodom ... csak a cukorgyári dolgozók üzenetét tolmácsolom!

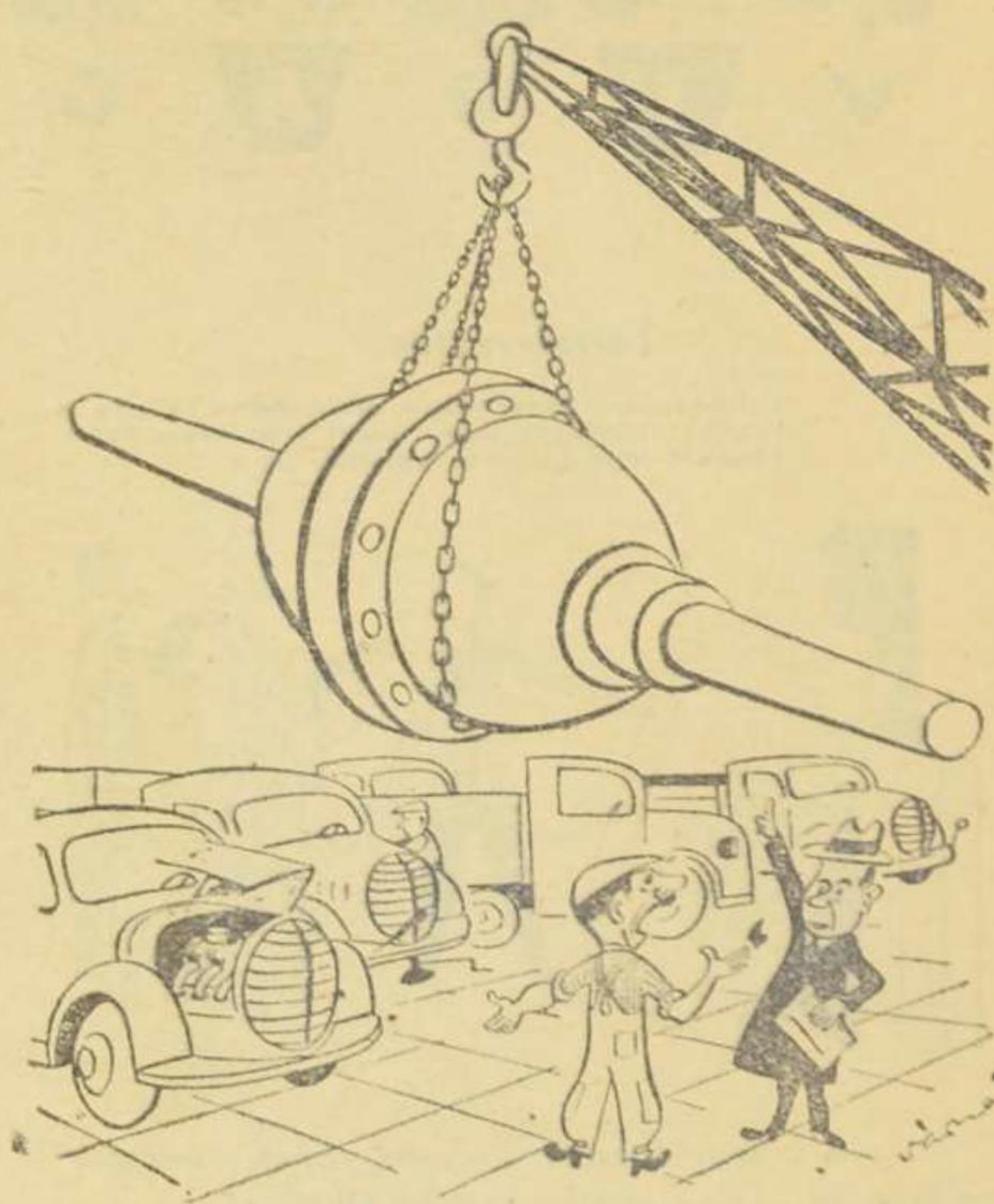
Családfa a „Vajmiért"-nél

(Edma rajza)

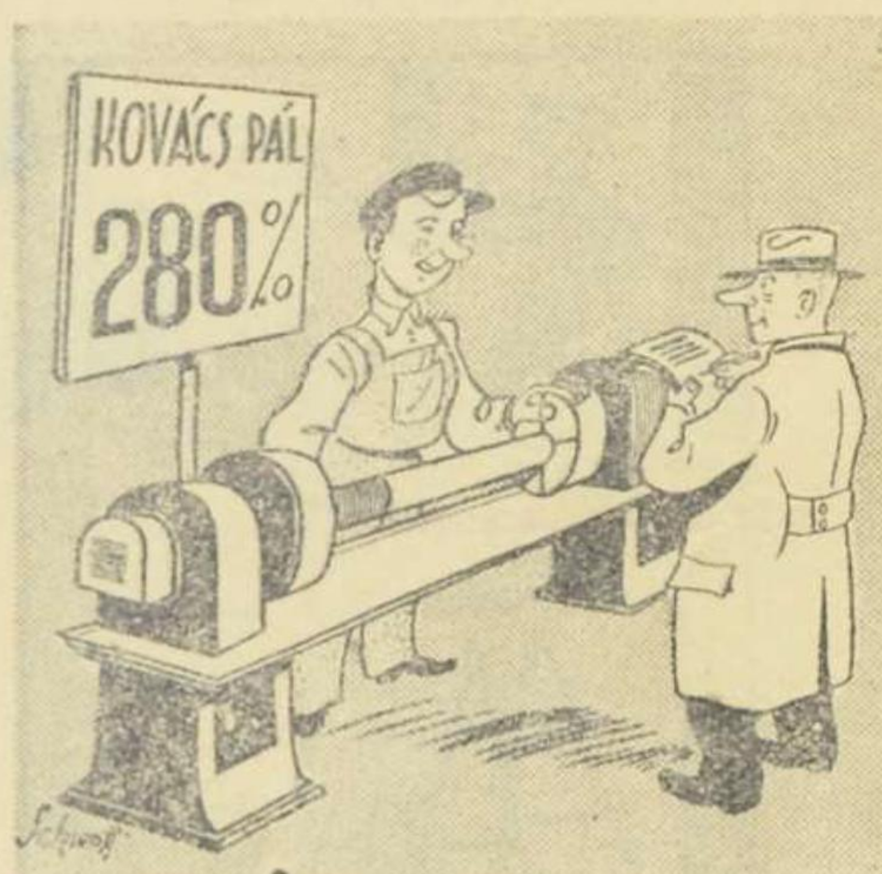
Salamoni javaslat

A Csepel Autógyár 150 vállalattal kooperál, amelyek csak súlyra teljesitik a tervüket.

— De kérem, mi 36 kardán-tengelyt rendeltünk!
— Ez az. Súlyra megvan, osszák szét a kocsik között.

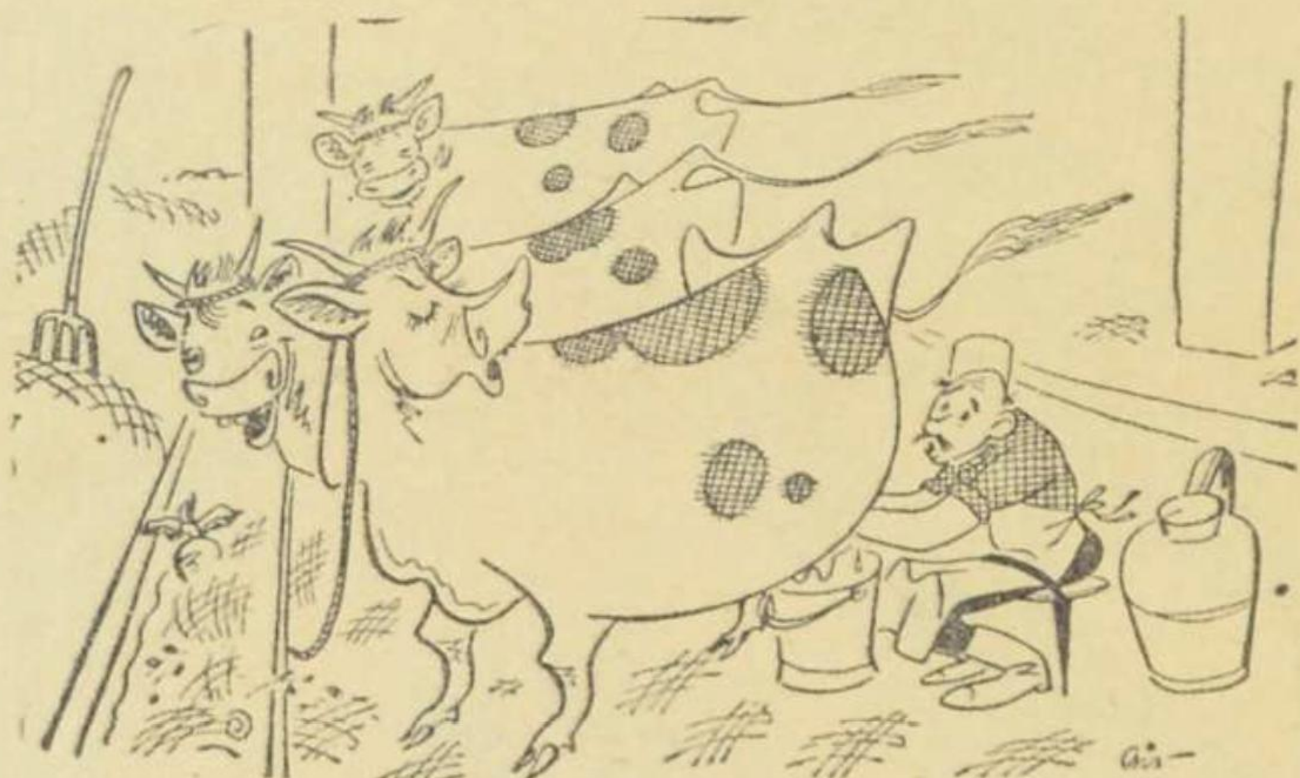
Szép kis versenynyilvánosság

— Mondja, hogyan érte el ezt a 280 százalékot?
— Úgy, hogy a Kovács elment egy másik gépre, a táblája meg itt maradt.

Egyetlen megoldás

Öreg teheneket vásárol a gazdaságok számára az Állatforgalmi Vállalat.

— Több tejet kell adnod, Riska, a járlatleveledben az áll, hogy csak három éves vagy!
— Akkor fejje meg a járlatlevelemet!

MAI GYEREK

A Divatcsarnok ajándékosztályáról puttonyos télapók szállitják házhoz az árut.

— Gyere anyu, megjött a Divatcsarnokból a kifutó.:.

Női dolgok II

— Mi van már megint?
— Egy pillanat! ::: Csak leszaladt egy szem a harisnyámon ::

(Vasvári Anna rajza.)

LUDAS MATYI

Színpada

Telitalálat

Írta: Királyhegyi Pál

(Szín: pad a Ligetben. Amikor a függöny felmegy, csinos fiatal lány ül a padon és olvas.)

Fiú (rokonszenves fiatalember. Arra jön, s amikor meglátja a lányt, hirtelen megáll, mintha letaglózták volna. Odamegy a padhoz): Bocsánat, nem zavarom?

Lány (rá se néz, nem válaszol).

Fiú: Kedves kisasszony, vagyis elvtársnő.:. asszonytársam! Sziveskedjék csak biccenteni, ha megengedi, hogy leüljek. *(A lány nem válaszol.)* Úgy gondolom, hogy ha nem zavarom, akkor legyen olyan kedves mosolyogva biccenteni. Mert úgyebár az is elképzelhető elméletben, hogy zavar az ember. *(Leül.)* Ebben a nem várt esetben csak egy szót kell szólni, csak egy hangot és a fiú — de ha már itt tartunk, megemlítem, hogy Kelemen György vagyok — szótlanul feláll és elmegy, tisztelve az embernek a magányhoz való jogát. *(Lány szótlanul olvas tovább.)* Biztosan nem veszi tolakodásnak, ha szótlanul ülök maga mellett ezen a Közpadon, ami mindenkié. *(A lány nem válaszol.)* Bocsánat, hogy közbeszólok, de még valamit kell mondani magának, ha érdekli. *(Lány elfordul.)* Látom, érdekli kedves Mancika, igenis Mancika, mert érzem, hogy vagy ez a neve, vagy valami más, az ilyesmihez kitűnő ösztönöm van. Na. Feleljen Mancika.:: Adhatok magának egy atyai tanácsot. Ne legyen gőgös és büszke. *(A lány elfordul, nem válaszol.)* Mert vannak ilyen lányok is. Ez helytelen. Mert mi a tényállás? Itt van egy fiú, akinek tetszik egy lány. Nem szokatlan ügy. Tetszik. Könnyű ezt mondani! De mennyire tetszik neki? Ez a lényeges. Mert a szerelemnek hőfoka van, mint a Mirelitnek, vagy a Szaharának, s ez a hőfok, ez a döntő. Lehet kedvelni valakit, lehet elviselni, lehet szimpatikusnak találni, lehet szeretni, lehet szerelemmel szeretni, lehet vakon, süketen, bután, odaadóan, letérdelve imádni valakit, vagyis magát Mancika. Érti? *(A lány nem válaszol.)* Látja, erre már maga sem tud mit mondani. Ám én értem ezt a néma beszédet. Nem tud szólni sem. Miért? Mert magát is lenyügözte ez az érzés, ez a csoda, amiről olyan keveset tudunk, hogy az még engem is meglep. Igy van? *(A lány nem válaszol.)* Hogy mit mosolygok? Látom a jövőt, látom magát, mint kis feleségemet, amint csak csacsog, csacsog, mire én mondom, hát édes szívem, nem áll be soha a kis szád, mire maga mondja, emlékszel drága, egyetlen Gyurikám, milyen szófukar voltam, mikor megismerkedtünk? *(Lány nem válaszol, mosolyog.)* Idefigyeljen, Mancika, van egy ötletem. Elmegyünk egy feketére, megbeszéljük a dolgokat, és ha nem tetszem magának, — adok tízévi próbaidőt — és ha tíz év mulva is úgy találja, hogy nem akar velem szóbaállni, ám legyen. Feketézünk, kicsit csókolódzunk, ahogy illik, fecsegünk, nevetgélünk, s ha nem tetszem magának, hát nem és kész. Helyes? *(Lány nem válaszol.)* Hát jó. Feladom. Nem akar megismerkedni velem, hát legyen meg a maga akarata. Az már talán nem is érdekes, hogy most előveszem a totószelvényemet s tört szívvel kitöltöm, még akkor is magára gondolva. *(Előveszi a totószelvényt és kezdi kitölteni, a lány kezdi figyelni.)*

Lány (kikapja kezéből a szelvényt és a könyvre teszi, amit olvasott): Megőrült? Mi az, hogy a Dózsa X? A Dózsa 1-es és a Kinizsi 2-es, ha tudni akarja és...

Fiú: Köszönöm, Mancika...

Lány: Nem vagyok Manci, hanem Éva.:: *(a papir fölé hajol).* Ez pedig itt X.::

Fiú (boldogan): Milyen nagyszerű illata van a hajának...!

Lány: Tessék?

Fiú: Semmi. Csak mondom, hogy imádom ezt a Kinizsit::.

Függöny.

Ha tovább mondanánk

Az ember gyakran hall rövid, sztereotip, sematikus mondatokat, amelyek bosszúságot keltenek benne és a kielégületlenség érzését hagyják maguk után. „Kurtán-furcsán intézett el“ — mondja ilyenkor dühösen az ember.

De vajjon mi lenne, ha ezeket a sztereotip mondatokat kevésbbé kurtára szabnánk? Ha továbbfűznénk őket? Jobb volna?

További eszmefuttatás helyett nézzünk egy-két példát:

EGY PILLANAT AZ EGÉSZ KÉREM,

vagy két pillanat, vagy három, esetleg egy-két óra, vagy néhány hét, a fene tudja, tessék benézni egy-két hónap mulva, az igazat megvallva, én nem tudok semmit az egész ügyről, a kartársam se tud semmit, lehet, hogy elkallódott az akta és lehet, hogy meg se csináltuk, a mi fejünk se káptalan kérem, ha nem tetszik, menjen egy másik hivatalba.

A MÁSIK ÜRESEN JÖN MÖGÖTTÜNK,

de az nem autóbusz, hanem teherautó, most rakodtak le, a saját szememmel láttam, ja, hogy mért mondom ezt, persze, ezt maguk nem értik, valamit kell mondani az utasoknak, biztos rosszul esne nekik, ha az ember csak úgy szó nélkül elcsengetné a kocsit, vagy van az emberben lelki finomság, vagy nincs, na és, mit feleselnek kérem, hát legfeljebb nem utaznak, na és akkor mi van?! Az autóbusz azért menni fog, nyugodtak lehetnek…

ÉN ELŐBB ITT VOLTAM,

sokkal előbb, ha éppen tudni akarja, ha nem is pont itt a pultnál, egy pár lépéssel odébb, mi az a pár lépés, kint beszélgettem az ajtó előtt a Jucival, nem az a fekete, akit maga gondol, ez egy karcsú, szőke lány, ha akarja éppen tudni, tetszem neki és… dehát nem erről van szó, hanem arról van szó, hogy én sietek és ha maga állt is előbb ide a pulthoz, én úgy vágom szájon, hogy elszomorodik, megértette?!

HÁT SZERVUSZ ÖREGEM, UGORJ FEL EGYSZER HOZZÁNK,

ha van képed hozzá, hogy megzavard egy háromtagú család esti pihenését azért a pohár feketéért, amivel úgyse kínálunk meg, mert én már kitanultam az ipart, ismerem én már az ilyen potyafrátereket, akik képesek egy pohár feketéért öt emeletet mászni, azért, mert azt mondták nekik, hogy „hát szervusz öregem, ugorj fel egyszer hozzánk“ és nem gondolnak arra, hogy ezt csak azért mondja az ember, mert nem akar barátságtalannak látszani, még egy ilyen undok tolakodó fráterrel szemben se, mint te vagy, édes öregem, na most már igazán szervusz, rohanok, ugorj fel egyszer hozzánk, ha ráérsz.

…Azt hiszem, ebből a néhány kiragadott példából is sokan azt a következtetést fogják levonni, hogy bizonyos esetekben maradjunk inkább a rövid, sztereotip mondatoknál, amelyek bizonyos kielégületlenséget hagynak az emberben.

(—ely)

Mentség

— **Lehet, hogy nem kiegyensúlyozott a termelés, de globálisan teljesítjük a tervet.**

— **Amennyiben?**

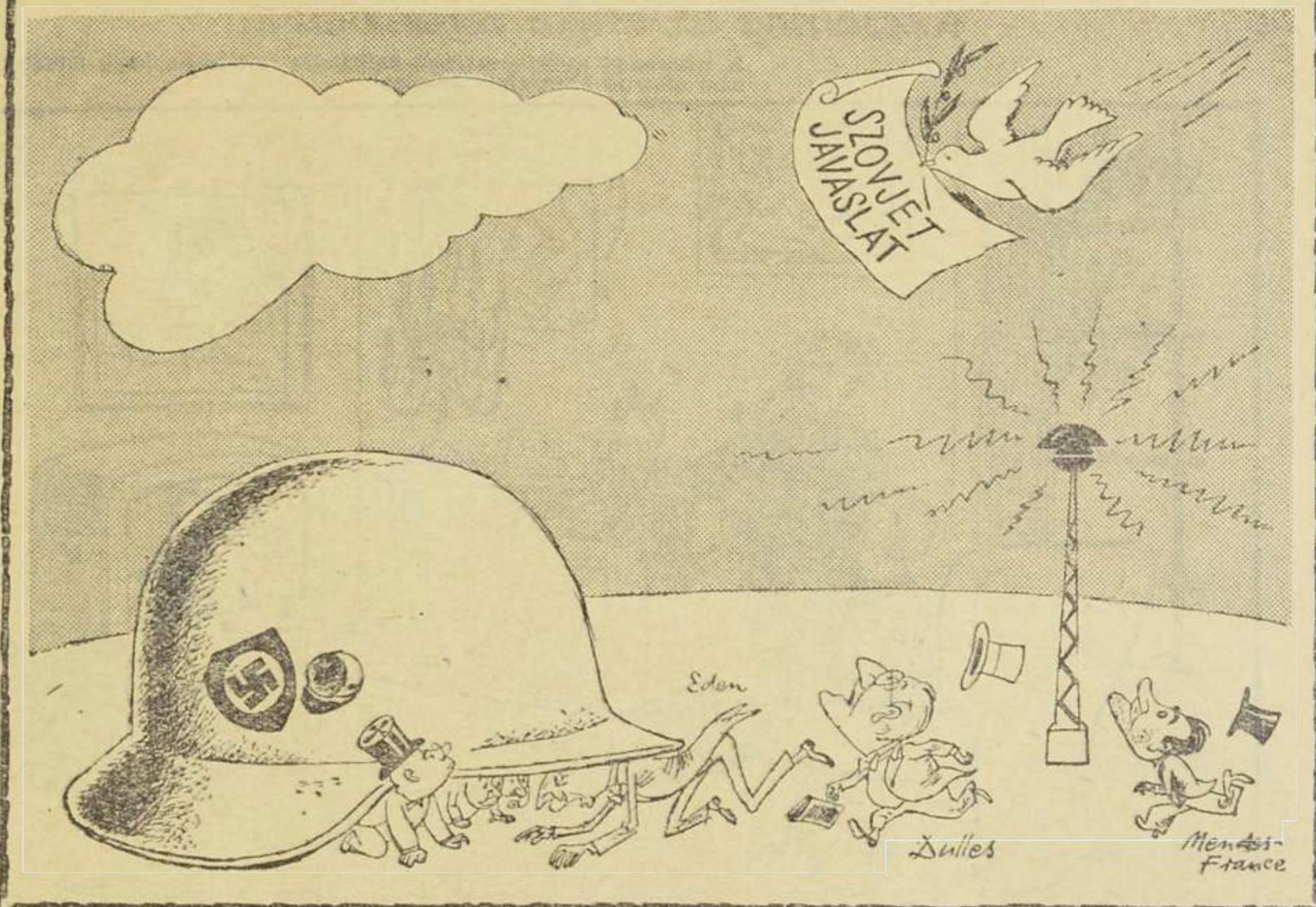
— **Hát például amennyivel csökkent a termelékenység, annyival emelkedett az önköltség!**

SZÜRETI BONBONOK KÉSZÜLNEK

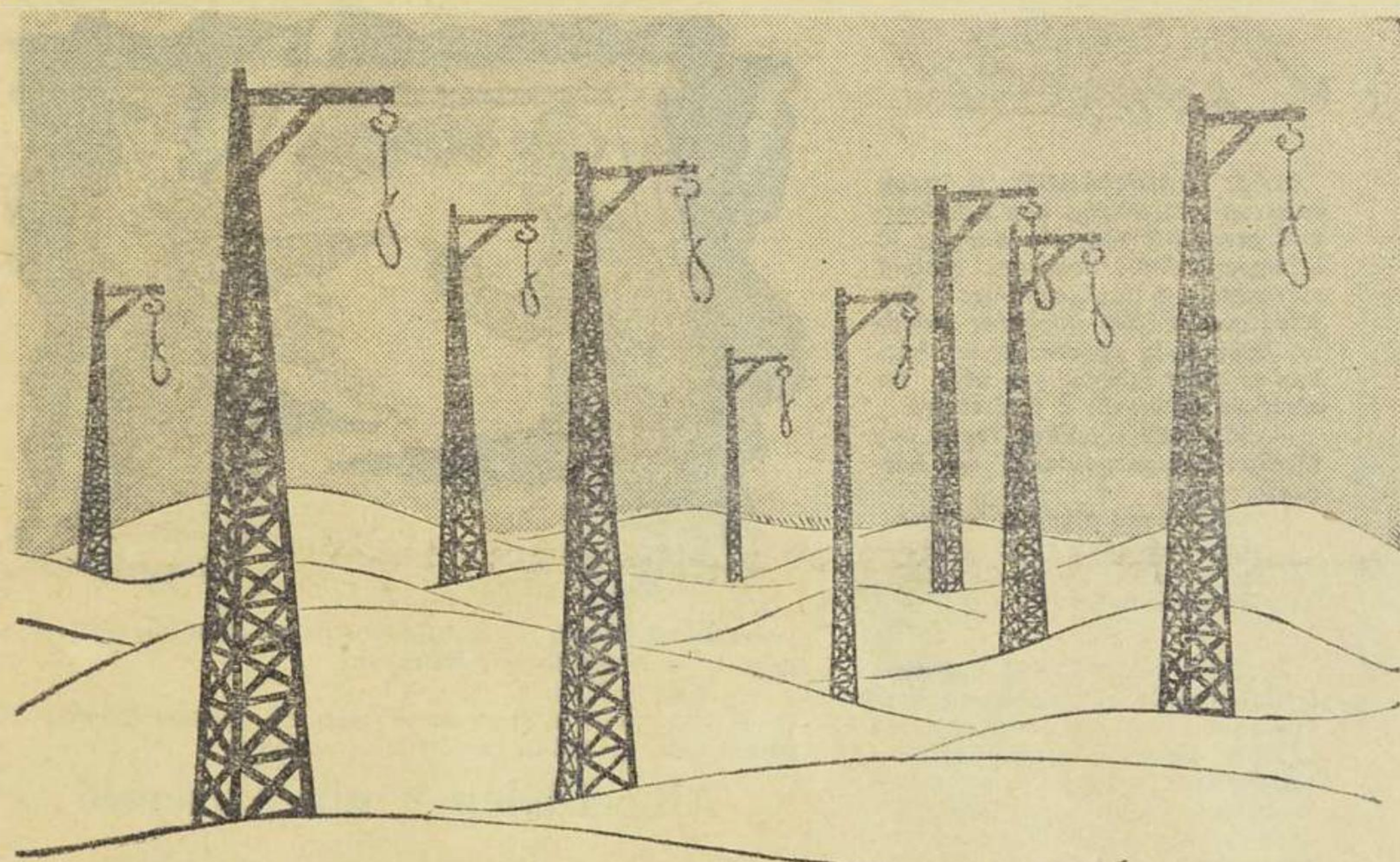
Csokoládégyáraink is
haladnak a korral,
megtöltik a bonbonokat
jó tokaji borral.
Italbolt vagy Édességbolt?
Vaj' melyikre bízzák?
Egyelőre azt sem tudjuk,
Eszik-e vagy isszák?
S ha elhagyott szép szeretőd
az a csalfa kislány,
megvigasztal néhány bonbon,
szóda nélkül, tisztán…

(s. gy.)

Légiriadó Washingtonban

IRÁNI OLAJMEZŐK

NEM SOK

Joszida japán miniszterelnök washingtoni tárgyalása eredménytelenül végződött.

— Asszony, mi lesz ebédre?

— Közös amerikai-japán nyilatkozat, azt hozta Joszida Amerikából…

(Szü- Szabó József rajza)

Pesti gyorsfénykép

Ilonkára vártam az eszpresszóban. Ilonka késett… Várakozás közben ittam egy duplát, a gyufaárustól vettem gyufát, a grafológusnak mentegetőzve adtam tudtára, hogy nem kívánom tőle megtudni, milyen a jellemem, a virágárus ánytól virágot vásároltam, a pengeárussal pedig közöltem, hogy villanyborotvám van.

Ekkor bejött a cukrászdába — nem, még mindig nem Ilonka — hanem egy magas, szigorú arcú férfi, aki kezében, szilárd fatalapzatra rögzítve tizenöt-húsz talpas poharat tartott.

Minden szem a jövevény felé fordult. Mit akar ez a poharakkal? Csakhamar kitudódott… A tálcát letette az asztalra és ujjait fürgén végigszántotta a poharakon. A következő pillanatban Liszt: „Szerelmi álmok“ című műve hallatszott a cukrászdában. A művész ezután Vecsey egyik szerzeményét adta elő.

Az előadás érdekes és élvezetes volt. A pohárművészt megtapsolták, de ő nem köszönte meg az ovációt. Büszkén, felemelt fejjel nézett végig a szimplát és duplát szürcsölgető vendégeken. Tekintetéből, magatartásából azt lehetett kiolvasni, hogy ő most adakozó volt, két kézzel, illetőleg tíz újjal szórta szét a cukrászdában művészetének kincseit. Azt is érezni lehetett viselkedéséből, hogy ő többre hivatott, neki a Zeneakadémián, vagy a Bartók-teremben kellene bemutatni művészetét, de ő bőkezű, mindenkit különleges zenei élvezetben akar részesíteni.

Ezután a szomszéd asztalról felkapott egy hamutálcát, a hamut leszórta a padlóra és körutat tett az eszpresszóban. Magabiztosan, leereszkedően állt meg a vendégek előtt és feléjük nyujtotta a hamutálcát, amelybe sűrűn potyogtak a forintosok, ötvenfillé-resek.

Nem köszönte meg. Még csak meg sem biccentette a fejét.

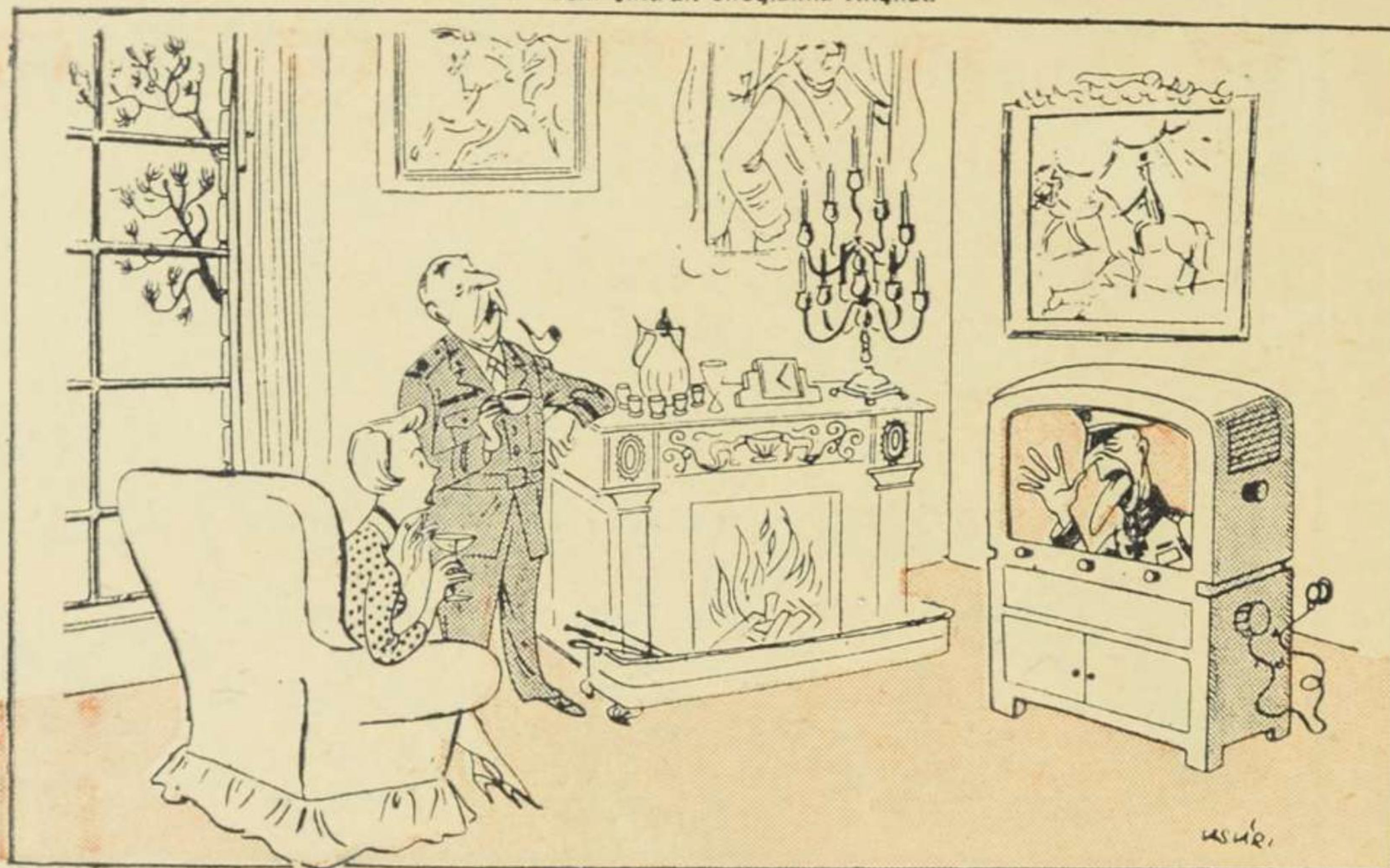
Legyetek boldogok, hogy elfogadom — beszélt a tekintete. A tálcából a tenyerébe söpörte a pénzt, azután fogta „hangszerét“ és büszkén kiment a cukrászdából. Mint egy király, aki kegyesen elfogadta a behódoltak ajándékait.

Kinéztem az ablakon. A művész átment a szemközti italboltba. Magasra emelt fővel, büszkén sietett át az úttesten. Lelki szemeimmel még láttam, amint gőgösen odaszól a csaposnak: „Kérek egy fröccsöt! Poharat hoztam magammal…“

Palásti László

Kesselring az angol televízióban

A tábornagy nyilatkozatában sajnálatát fejezte ki, hogy annakidején nem sikerült elfoglalnia Angliát.

Ebadta pimaszkodik

— Apu, segitség, vétköztetnek!

A HUMOR könyvéből

MAX REINHARDT, a nagy rendező társasága egy alkalommal arról beszélgetett, hogy a jó szinigazgatónak sohasem szabad elvesztenie a lélekjelenlétét. Egy jelenlevő vidéki direktor előadta, hogy nála egyszer a szinházban előadás közben egy néző leesett az erkélyről a földszintre.

— Mit kell ilyenkor tenni egy ideális szinigazgatónak? — kérdezte.

Reinhardt mosolyogva felelte:

— Oda kell küldeni a jegyszedőt, hogy hajtsa be az illetőtől a helyárkülönbözetet . . .

RIEDL FRIGYESSEL, a jeles irodalomtanárral sok olyan kedves adoma történt, amelyet aztán később másnak ajándékoztak a történetirók. Egyszer a tanári szobában valami heves vita fejlődött ki. Riedl szónokolt a legvehemensebben. Egyszer hirtelen az órájához kapott, megnézte, aztán így szólt a kollégákhoz:

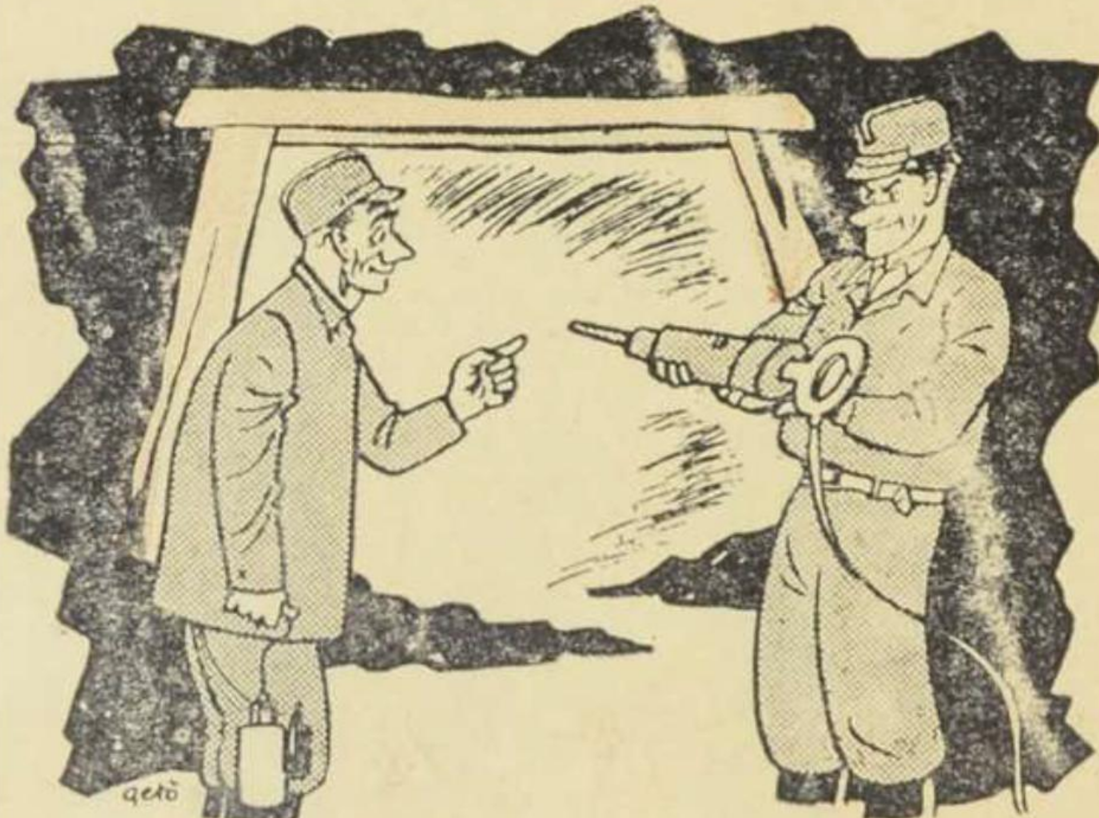
— Bocsánat, kartárs urak, egy percre el kell mennem órát tartani.

GYULAI PÁL egy alkalommal olyan gorombán megkritizálta Tóth Kálmánt, az édesszavú költőt, hogy az párbajra hivta ki miatta. A párbaj meg is történt. Tóth lábon lőtte Gyulai Pált.

Gyulai a lövést megérezve, épen maradt lábán elkezdett körben ugrálni, de még sebesülten is azt hajtogatta:

— Lőni jól lősz, de rossz verseket irsz.

Rossz a bányagépek karbantartása

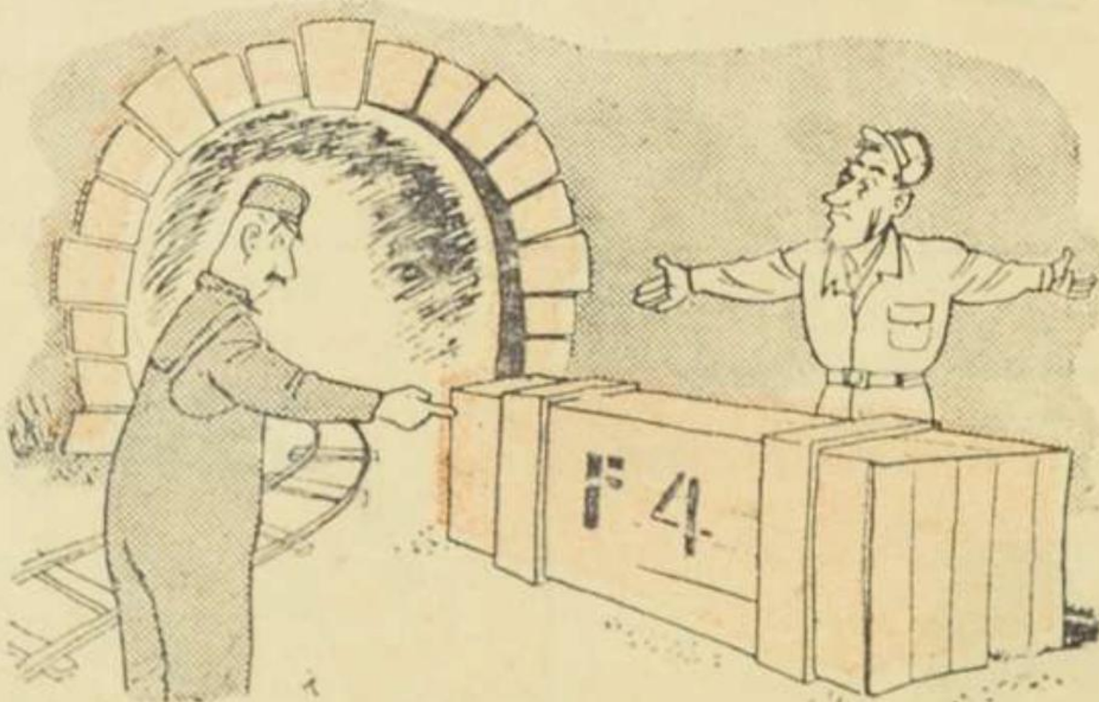

— Látja, lőmester szaktárs, ezzel a rossz légfejtőkalapáccsal ma is 500 métert haladtam . . .

— Hogy lehet az?

— Úgy, hogy a szerszámraktártól a munkahelyemig haladtam vele, ott aztán csütörtököt mondott!

Albert-telepen nincs szerelő

— Miért hever ez a gép itt a külszinen?

— Mert ha a bányában heverne, akadályozná a munkát!

Külföldi Szemle

Új televizió-csillag Angliában

Ki az angol rádió televiziós műsorának új csillaga? Nem Marilyn Monroe, nem Gina Lollobrigida, nem Silvana Pampanini, hanem Kesselring. Táncolni ugyan nem tud az illető, de szinjátszani annál inkább és nagyobb hangja van, mint Giglinek, ha nem is olyan iskolázott. A volt náci tábornagy előadást tartott az angol távolbalátóban és arról biztositotta a hallgató- és nézőközönséget, hogy rendkivül sajnálja, amiért nem sikerült Anglia elözönlése 1940-ben. A Ludas Matyi külpolitikai rovatának hosszas utánjárás után saját külön külpolitikai értesülése alapján sikerült megszereznie Kesselring előadásának szövegét. Ebből idézzük az alábbiakat.

— *Kedves hallgatóim, önök valószinűleg már a föld alatt hallgatnának, ha 1940-ben sikerült volna elfoglalnunk Angliát. Képzeljék csak bele magukat az én lelkiállapotomba, milyen szomorúságot érzek, amikor arra gondolok, hogy nem sikerült önöket legázolnom, s háborús győztes helyett háborús bűnös lettem, bár ez se kutya. Istenem, milyen szépen elképzeltük! Gauleiterünk a Buckingham-palotában székelt volna. A törvényhozás két kamaráját átalakitottuk volna gázkamarákká. A Hebridákon rendeztük volna be a koncentrációs táborokat. Sir Oswald Mosley lett volna a Quisling-tanács elnöke, s tanácsadókat nevezhetett volna ki a skót ir és welszi főkormányzó mellé. A Trafalgar-térből Horst Wessel-tér lett volna, s a Nelson-emlékművet átalakitottuk volna Doenitz-emlékművé. A coventryzált városokat a legszebb tiroli stílusban épitettük volna újjá. Sirni tudnék arra a gondolatra, hogy mindez nem sikerült, s önök még életben vannak.*

Több angol rádióhallgató az előadás után arra kérte meg a BBC-t, hogy Hess, Funk és Baldur von Schirach, esetlegesen tervbevett előadásai helyett inkább „Az őrült holttest bosszúja" cimű amerikai rádiójátékot játsszák, mert az kevésbé borzalmas.

Halálos szerelem

Daniel F. Malan, a Délafrikai Unió, visszavonuló miniszterelnöke, a délafrikai szines lakosság kegyetlen elnyomója az Associated Press nevű amerikai hírügynökségnek adott nyilatkozatában kijelentette, hogy partja nem a gyülöletre, hanem a szeretetre alapozza politikáját. A bantu-négerek, a bushmanok, a hottentották és az indiaiak ezek után bizonyára azzal a kéréssel fordulnak Malanékhoz, hogy ezentúl szíveskedjenek gyülölni őket. Hátha az jobb lesz . . .

Kis hirek

MARATONI BESZÉD-BAJNOK ANGLIÁBAN. Mint a „Daily Herald" jelenti, Kevin Sheehan 127 órát beszélt egyfolytában egy oldhami balteremben. Ha azt akarta bebizonyitani, hogy Angliának előnyös a német újrafelfegyverzés, a 127 óra nyilván nem is volt elegendő.

WILSON UJ BEOSZTASA. Wilson amerikai honvédelmi miniszter, aki a munkanélkülieket kutyákhoz hasonlitotta, annyi fenyegető levelet kap mostanában, hogy honvédelem helyett önvédelemmel foglalkozik.

UJ AMERIKAI FILMSIKER. Hollywoodban filmet készitettek Luther életéről. A filmet így hirdetik: „Hatalmas emberi dráma! Teljesen szokatlan téma! A lehető legátütőbb pénztári siker." (Szerkesztőségünk felmentve érzi magát az alól, hogy bárminémű tréfát fűzzön a fenti tényhez.)

AZ ERKÖLCSÖK MEGJAVITÁSÁÉRT. Mint az angol lapok jelentik, Angliában betiltották Boccaccio Dekameronját. Szerzőjét rövidesen biróság elé állítják.

F. L.

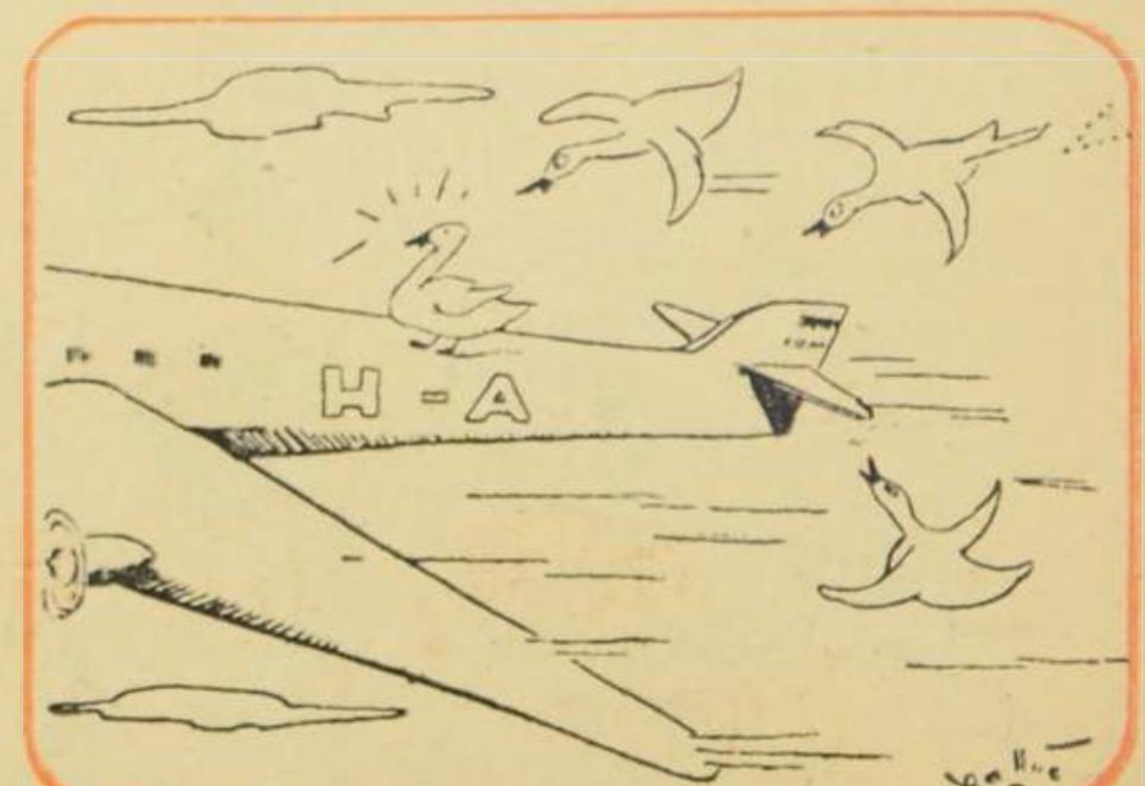
Két pillanatfelvétel

Lógós Miska dologidőben.

Lógós Miska zárszámadás után

Országszerte húznak a vadlibák

A potyázó

Kulturfront

A múzsa tippje

— Olyasmit írj, amit ma kiadnak. Például írj valami klasszikust . . .

Nincs a világnak az az eldugott része...

— Mondd Omár, ki ez az idegen gyaur?
— A Filharmóniától jött a szereplők közvetítési százalékáért . . .

Egy író naplója

HÉTFŐ

Ma résztvettem a regényírói szakosztály vitájában. Kétszer szóltam hozzá, harmadszor pedig félreértett szavaimat tisztáztam. Különben Csóka Mihály regényét beszéltük meg és javaslatokat tettünk az írónak, hogyan kellett volna megírnia regénye harmadik részét. A vita éjfél felé már annyira elmérgesedett, hogy többen felébredtek. Csóka szűk prakticizmusból nem fogadta el a javaslatokat. Arra hivatkozott, hogy már megjelent a könyv. Szép, termékeny, előrevivő vita volt.

KEDD

A költői szakosztály összejövetelén megvitattuk Arany János Vojtina Ars poeticáját, s abból az ismert szempontból kiindulva, hogy „Költő hazudj, de rajt' ne fogjanak", megpróbáltuk tisztázni, hogy milyen legyen a költői műben a hazugság és az őszinteség aránya. Hosszú, de nagyon színvonalas vita után a $H_2Ö$-összetételt fogadtuk el, vagyis: 2 rész hazugság, 1 rész őszinteség. Otthon mindenesetre még utánaszámolok.

SZERDA

A drámai tagozat vitájában hajnalig tárgyaltunk a negatív epizódfigurák kérdéséről. Azt hiszem, sikerült ezt a kérdést megnyugtatóan kivitatnunk. Csipkay erős bírálatot kapott, mert az egyik negatív epizódfigurája nem volt eléggé negatív.

CSÜTÖRTÖK

A kritikai aligazgatóság ülésén vettem részt. Nagyon érdekes volt, rengeteget tanultam. Igen értékes volt Liszneki műkritikus előadása: „Miért rossz mások műve?" Nagyon igaz, amit mondott.

PÉNTEK

A humoristák értekezletén voltam tegnap, sokat nevettem, de még többet tanultam. Néhány fontos alapelvet sajátítottam el. Például: Humor az, amin nevetnek, de amin nevetnek, még nem föltétlenül humor. Továbbá: Csak az nézi le a humort, akinek nincs. Vagy: Csak azt nevetik ki, aki komolyan veszi saját magát. Úgy érzem, hogy már kezdek tisztában lenni a humor elméletével, még néhány értekezleten azonban részt kell vennem.

SZOMBAT

A szövegírók alcsoportjának ülésén néhány rendkívül érdekes kérdést vetettek fel. Arról volt szó, hogy a zene igazodjék-e a szöveghez vagy a szöveg a zenéhez. A vendégként megjelent zeneszerzők egyike azt követelte, hogy Arany, Petőfi, Ady vagy akármelyik más szövegíró verseit szabadon lehessen megváltoztatni. Neki például van egy gyujtó hatású Petőfi-dala, ahhoz azonban, hogy a dallamban torlódás ne álljon elő, így kellene módosítani az eredeti verset: „Talpra, te kis magyar . . ." A szövegírók viszont azt fejtegették, hogy nincs az a Beethoven-szimfónia, amelyben egy-két hang számítana ide vagy oda, ha a szöveg tiszteletbentartásáról van szó. Sok érdekes szempontot hallottam, mindent feljegyeztem.

VASÁRNAP

Különös gondolatom támadt ma reggel: írni kellene valamit . . .

Feleki László

Egy esztergomi eszpresszóban

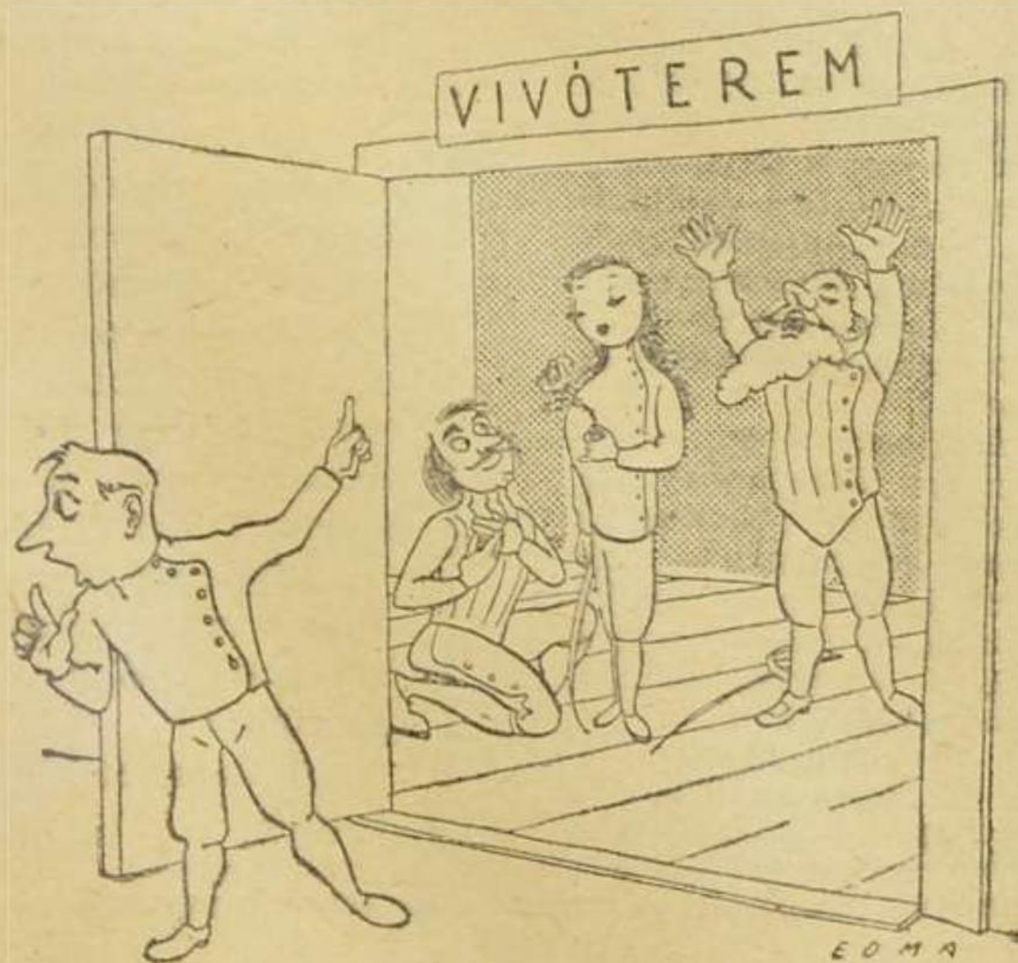
Az árjegyzék, s amit a vendég hozzáképzel.

A PLAKÁTRAGASZTÓ ÖTLETE

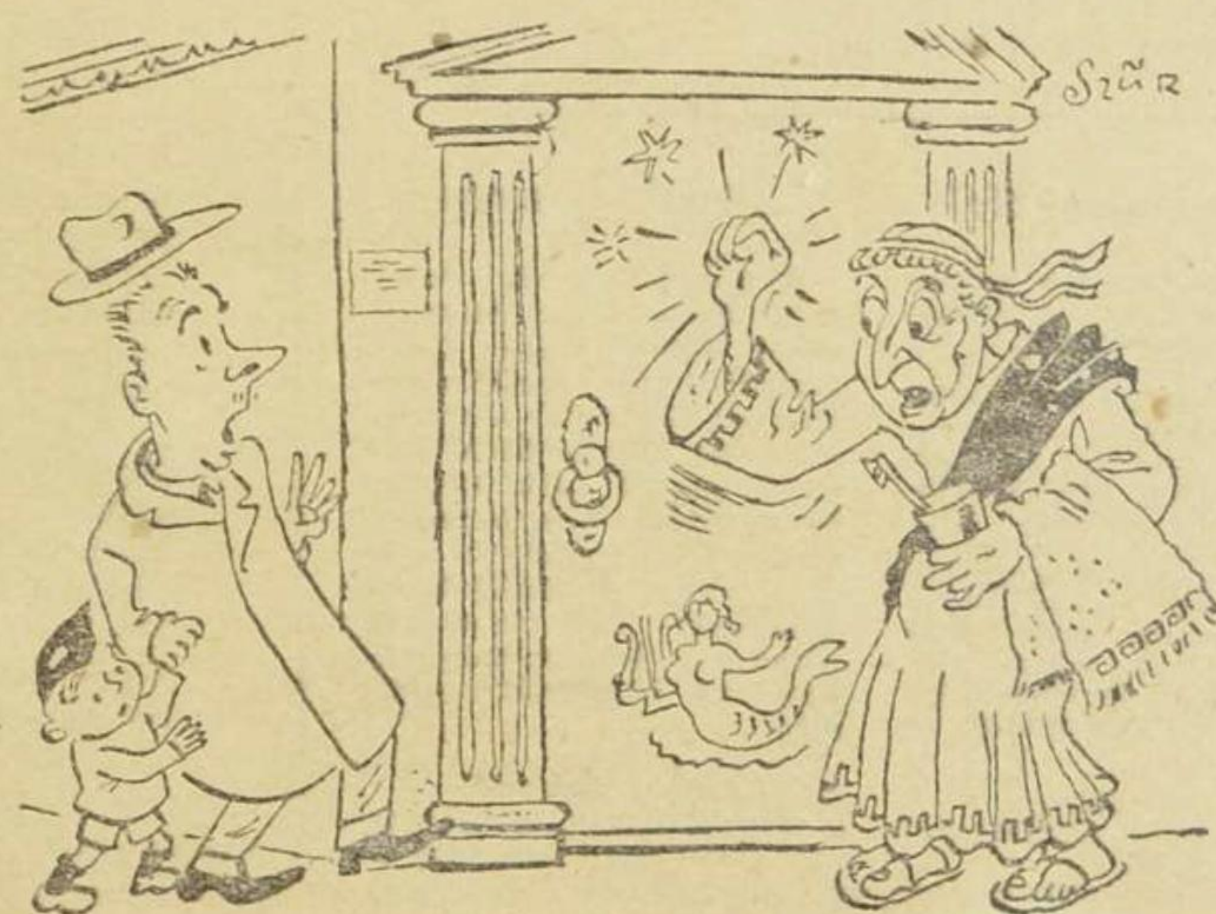
A Faluszínház helyiséggondjai

(Vívóteremnek adták ki az egyik igényelt próbatermet.)

— Gyerekek, tegyetek úgy, mintha vívnátok! Jönnek!

Múzeum nyílik Óbudán az újonnan feltárt római-kori fürdő helyén

Múzeumlátogató: Nagy ég, ön kicsoda?
A római: Septimus vagyok. A társbérlőm az önök időszámítása előtt ezer évvel ment be a fürdőszobába . . .

Le a bürokráciával!

Társbérlet Thaliával

Vidéki orvostanhallgatók vagyunk. A VI. ker. Munkácsy Mihály-utcai diákszállóba költöztünk. Ott ideiglenes lakásként egy nagyon kényelmes és szellős kis helyiséget kaptunk: a szálló kultúrtermének szinpadát. Igy lakunk mi társbérletben Thaliával, akiről köztudomású, hogy a szinészetnek a múzsája, nem pedig a hajléktalanoké.

Még szeptember volt, amikor először feküdtünk le a világot jelentő deszkákra. Életünk kezdetben egy régi, csendes vidéki színtársulatéhoz hasonlitott. A nyugalom, sajnos, nem sokáig tartott, mert a kultúrfelelős szemet vetett szerény hajlékunkra és elhatározta, hogy szombatonként tánccal egybekötött mikrobarázdás hanglemez-estét rendez. Azóta minden szombat délután elköltözünk és éjszaka, amikor az utolsó pár is elhagyja a tánctermet, visszaköltözünk.

Többizben szóltunk már nomád életünk megszüntetésének érdekében az illetékeseknek. Vizsgálatban nincs is hiány. Hetenként jönnek és hetenként megállapitják a kollégium egyéb hibái mellett azt is, hogy a mi lakószobánk nem lakószoba — ezt egyébként mi is észrevettük — de sajnos, ennél tovább nem jutnak.

Fel kellene lebbenteni végre a minket takaró függönyt, hogy fény derüljön a világot jelentő deszkákon folyó tragikomédiára.

Leniczky Béla, Gulyás Ferenc, Gerencsei Bálint, Babos Sándor.

„Szabatos" műszaki leirás

A magyaróvári Kötöttárugyár számára szükséges gépalkatrészeket, árukat a vállalat pesti irodája szerzi be. A pesti anyagbeszerzőknek igen könnyű feladatuk van, mert a vállalat műszaki dolgozóitól szakszerű leírást kapnak a beszerzendő árukról.

A pesti iroda nemrégiben például a következő megrendelést kapta a vidéki vállalat illetékes dolgozójától: *„Vásárolják meg a Könnyűipari Anyagellátó Vállalattól azt a varrógépalkatrészt, ami a mellette lévő Keravill-üzlet kirakatának balsarkában van."* A vállalat anyagbeszerzője kellő műszaki szakértelemmel rendelkezett, a részletes leírás elolvasása után azonnal tudta, hogy miről van szó és megvásárolta az árut, amely véletlenül meg is felelt.

De vajjon mi történt volna abban az esetben, ha a Keravill-üzlet kirakatát időközben átrendezik, s az említett varrógépalkatrész helyébe mondjuk egy varrógéppel készült textilmintaanyag kerül?

Várhegyi Lajosné
Könnyűipari Anyagellátó Vállalat

Fölösleges aggodalom

Vacsoránál ülünk. A gyerekek versenyben esznek, mert párisi van vajaskenyérrel és teával, s ezt nagyon szeretik. Kenem a kenyérszeleteket rendületlenül, töltögetem a teát, egyszercsak furcsa hiányérzetem támad. Egyre nyugtalanabb leszek, mert nem tudok rájönni: mi az, ami hiányzik. Végül megkérdezem a gyerekeket.

— Tényleg! Nem csattog a pék! — felelik szinte kórusban.

A szomszéd házban ugyanis a régi Steiner-sütőüzem helyén kétszersült-gyár van. Itt készül a közismert „Hóvirág"-kétszersült. De hogyan készül? Azok a kis tálka-szerű fémsütők, amelyekben a „Hóvirágot" kétszersütik, ritmikusan egymáshoz ütődnek, amint kiürítéskor egy nagy kosárba dobálják őket. Olyan ez a hang, mint amikor kanalat ütögetnek pléhtányérhoz. Klim-klam ... klim-klam ... — igy megy ez kora reggeltől késő estig. Nyáron még vasárnap is. S ha a lakás udvari részében vagyunk, ez a kisérőzene festi alá beszélgetésünket, étkezésünket. Ez a zaj úgy hozzátartozik már házunk és a szomszéd ház életéhez, mint mezőhöz a tücsökzene, erdőhöz a madárdal.

Vajjon mi történhetett „Hóvirágékkal"? Talán zajtalanitották az edényeket? Talán a hirtelen beállt hidegben nem virágzik a kétszersültipar? Vagy talán — s ennél a gondolatnál már szorongás fog el — kiköltöztek a körútról oda, ahol a többi rendes hóvirág tanyázik: a városon kivülre? Mielőtt az aggodalom teljesen hatalmába keritene, felhangzik a jólismert dallam:

Klim-klam ... klim-klam ...
Igy már rendben van ...

R. E.

Legyen előjegyzés!

A „Világirodalom Klasszikusai"-sorozatra a könyvesboltok nem fogadnak el előjegyzést, mondván: sokkal több a jelentkező, mint amennyi könyvet nyomtatnak. Ezért annak, aki az egész sorozatot meg akarja venni, szinte minden nap oda kell mennie a könyvesboltba. Erre azonban dolgozó embernek kevés ideje van. Jelenleg több más könyvsorozatot lehet előjegyezni. Nem lehetne a Világirodalom Klasszikusait is igy árulni?

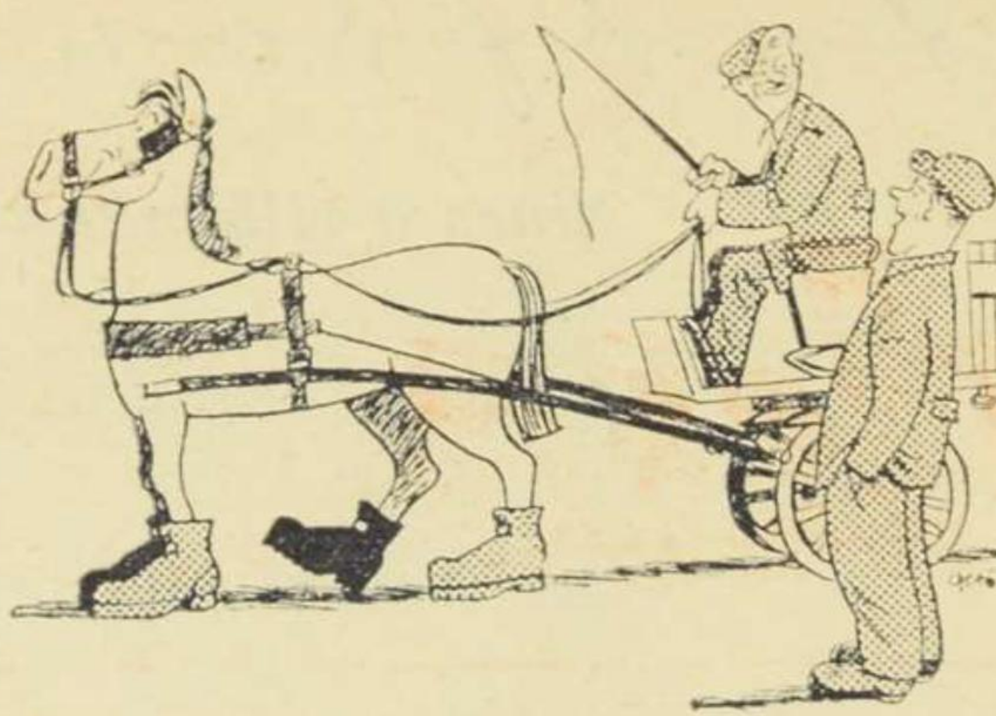
Molnár Károly
Bp., VII., Landler J. utca 32.

Utazik a cserép

A Közlekedés- és Postaügyi Minisztérium Anyagellátási Igazgatósága Budapestről akarja kiutalni a tőle igényelt 260 darab cserepet. A cserép Veszprémbe való elszállításáról nekünk kell gondoskodni. Nem volna célszerűbb, ha engedélyt adna arra, hogy az építkezéshez szükséges 260 cserepet a közvetlen szomszédságunkban lévő TÜZÉP-től vegyük meg?

Zsitvai Jánosné,
a veszprémi Cellöldi Száll. V. személyzeti előadója

Még nem folyamatos a téli patkóellátás

Egy élelmes kocsis, aki addig is segitett magán ...

Szerencsés „szerencsi" harapás

Kedves Ludas! Mellékelten küldök neked egy kis csokit, nem azért, hogy elfogyaszd, mert ennél jobban szeretünk, hanem azért, hogy légy szíves utánanézni: bele volt-e tervezve a drót a csokiba? Ha igen, akkor a jövőévi tervből ezt hagyják ki, mert jobban szeretjük a csokoládét drót nélkül. A drótot inkább a MÉH-en keresztül értékesítsék. Egész véletlen, hogy hároméves kisfiam előtt én haraptam bele, így sikerült egy esetleg súlyos balesetet elhárítanom. Kérd meg a Csokoládégyár meósait, hogy nagyobb körültekintéssel végezzék munkájukat.

Kéri Márton
Lajoskomárom

LUDAS MATYI ELINTÉZTE

A „Hordónyi panasz" című cikkel kapcsolatban levelet kaptam a Mechanikai Hordógyártól. A gyár dolgozói — a lapban megjelent panaszomat olvasva — elhatározták, hogy hivatalos áron megfelelő mennyiségű hordót bocsátanak a Hevesmegyei Tanács Kórháza Kisérleti Célgazdasága rendelkezésére.

Grenda András
Eger.

Ezúton mondok köszönetet mindazok nevében, akik a IV., István-téri csirkepiac szemétládáinak áthelyezését kérték. Panaszunk kedvezően elintéződött.

Józsa Ferenc
Bp., IV., Liszt F.-u. 29.

•

Kedves Ludas? Közbenjárásodra a táppénzügyemet rendezték.

Répás Bálint
Kiskunlacháza.

•

A beutalást megkaptam. Segitségüket köszönöm és üdvözletemet küldöm Kékestetőről.

Kukla Mária

•

Elmaradt illetményemet megkaptam.

Varga Ferenc tanár
Kecskemét

Kedves Ludas Matyi!

Lakásom, mely egyben műterem is, beázik, nedves, penészes, dohos egészségtelen. Két éve kérem a XII. ker. tanácsot és a KIK-et, hogy javitsák meg a tetőt, eddig sajnos eredménytelenül. Közben javitgatnak valami keveset, de nem hajlandók gyökeresen segiteni a bajokon. A nedvességtől tönkremegy értékes könyvtáram és tönkremennek rajzaim, terveim, festményeim és berendezési tárgyaim is.

Egyszer azzal érvelnek, hogy nincs kapacitás, máskor nincs nyersanyag, de amikor ez a kettő megvan — akkor nincs szállitóeszköz. Ha most elkezdenék a javitási munkát, még a tél beállta előtt rendbe lehetne hozni lakásomat. A tetősározáshoz szükséges anyag itt, a kertben, minden külön szállitás nélkül megtalálható.

Pán József
Kossuth-dijas
XII., Árnyas-út 40.

Mihály-u 12b

Engedjék meg, hogy beálljak a KIK rokonait emlegetők sorába.

Nem mintha nem csinálná meg annak a gellérthegyoldali háznak a csinálnivalóit, ahol lakom. Megcsinálja! De hogyan?!

Végyük sorra:

A csatorna. A nyár derekán két bádogos érkezett, hogy a csatornát megjavitsa. Két hétig tettek-vettek és el is készültek a négylakásos kis ház *egyik felével.* „Ősszel visszajövünk — csak ez a fele van beütemezve!" felkiáltással eltávoztak. Pár nap mulva a tűző nap olyan görbére hajlítgatta a csatornát, mintha víz helyett — bor folyt volna

benne ... Aztán a szél lépett munkába és „egyből" letépte az újdonsült csatornát.

A kazán. Nem mondom, kezdetben itt is nagy lendülettel folyt a munka. Minden további nélkül belátták, hogy a régi alkalmatlan a ház központi fűtésére. Nyáron tehát leszerelték és októberben fel is állították. Hátra volna még a „bekötés". Ezzel az a helyzet, hogy hétfőn és csütörtökön mindig eljönnek a szerelők s elhozzák a szerszámokat — kedden és pénteken reménykedünk — s a szerelők szerdán és szombaton el is jönnek, hogy elvigyék a szerszámokat ...

A lépcsőházvilágitás. Ami igaz, az igaz: ezt is megcsinálták köröskörül Bergmann-csöveket húztak, amelyeket azóta — egy éve — nem vakolták be.

Vannak a házban más hibák is, de ezekért nem a KIK a ludas.

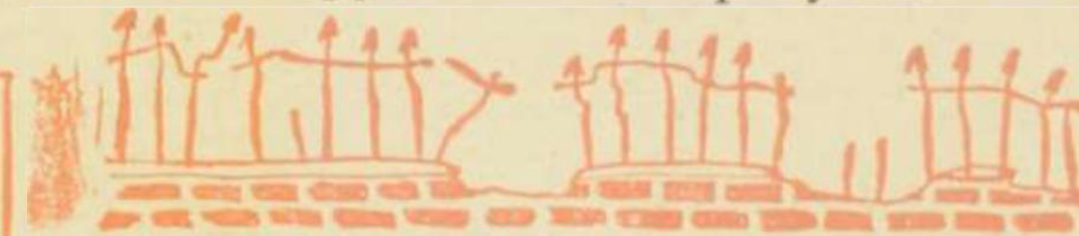
A villanyoszlop. Az Elektromos Művek megállapitották a kertben lévő oszlopról, hogy elkorhadt s így ki kell cserélni. Az erről szóló jellel el is látták az oszlopot, amely egy napon kidült. A szerelők még aznap megjavitották a világitást és egy-két nap mulva kiküldték az új oszlopot is. Azóta is itt hever az udvaron.

Az utca. Végezzünk vele röviden, hisz ő is rövid, ám nevezetes utca! Valami bitumen-, vagy aszfaltkeverékkel burkolták, mely enyhe időben megolvad. Ilyenkor fénylik, istentelenül ragad és még a cipők sarkait is letépi. Még mindig jobb azonban ez az utca, mint a beléje torkolló Berényi Erzsébet-utca, amely Budapest legrosszabb állapotban lévő útteste.

A járda, mármint a Berényi-utca járdája. Mert az elkészült. De csak az utca egyik oldala. Nem is az utcácska egész hosszában — csak ... a Berényi-utca 9-ig, éppen addig a házig, ahol az Épitésügyi Minisztérium egyik főosztályának vezetője lakik ... Hogy ez véletlen? Rendben van. De küszöböljék ki a véletleneket és csinálják meg a hiányzó 15—20 métert is!

Lévai Vera

Egy kerítés naplójából

1949 ... Megígérték, hogy kijavítanak. A környéken azt mondják a lakók, egész Budapesten nincs több ilyen csúnya kerítés. Pedig, szavamra, büszke vagyok, hogy a Konzervgyár kerítésének születtem. Csak ne lennék olyan rozsdás!

Háromévi várakozás után azt hittem, hogy álmodom! Új drótruhát kaptam, be is festettek. Üde vagyok és zöld, mint tavasszal a rét. A vállalat főmérnöke azt mondta, hogy tartós leszek és sokáig megmaradok. Örömömben egy kis festéket kentem új ruhájára.

Fél év telt el. Új ruhám gyönyörűen tartott, de mégis szétszedtek. Állítólag kőkerítéssé építenek. Egyelőre elég csúnya vagyok, tégláim elfoglalják keresztben az egész utcát.

Tizenegy hónap óta épülök. Maltert is hoztak az utcába, meg deszkát és salakot. Szemben velem elkészült azóta a kétemeletes bölcsőde, amellyel egyszerre kezdtek építeni.

Ismét eltelt két hosszú hónap, de már végre befejezéshez közeledem. Olyan, mint egy tündérmese! Én leszek a legszebb kerítés Kőbányán ...

Elkészültem! De mikor festenek be? Negyed évvel később írom ezeket a további sorokat. Talán most? Úgy látom, dolgozók érkeznek hozzám, de jaj, nem festők, hanem kőművesek. Bontani kezdenek. Azt mondják, egyik részemet átépítik. 120 méteres szakaszomat szétrombolták.

1954 novembere van. Négy hónap óta bontanak. Végem van. Már csak tíz méteren állok. 300 méteren lebontottak. Állítólag fel sem építenek többé! Béke tégláimra!

A Budapesti Konzervgyár néhai kerítése naplójából kiírta:

Várkonyi Margit

LUDAS MATYI. Szerkeszti a szerkesztőbizottság: GÁDOR BÉLA (főszerkesztő), FÖLDES GYÖRGY (felelős szerkesztő), GÁSPÁR ANTAL, TABI LÁSZLÓ (szerkesztő), TONCZ TIBOR (művészeti szerkesztő).
A kiadásért felel: a Lapkiadó Vállalat igazgatója — Szerkesztőség: VII., Lenin-körút 9—11. Telefon: 222—271, 221—298. — Kiadóhivatal: VII., Lenin-körút 9—11. Telefon: 221—285.
Terjeszti: Posta Központi Hírlapiroda V. Lapterjesztési ügyek: V., József nádor-tér 1. Telefon: 183—022, 180—850.
Szikra Lapnyomda, Budapest, VIII. Rökk Szilárd-utca 6 — Felelős vezető: Kulcsár Mihály — Példányszám: 380.000.
KÉZIRATOT NEM ŐRZÜNK MEG ÉS NEM KÜLDÜNK VISSZA.